

Brussel, 21 januari 2026
(OR. en, bg, fr)

**Interinstitutioneel dossier:
2025/0180 (COD)**

**5289/26
ADD 2 REV 1**

**CODEC 46
ENER 11
POLCOM 17**

NOTA I/A-PUNT

van: het secretariaat-generaal van de Raad
aan: het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad

Betreft: ONTWERPVERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE
RAAD inzake de uitfasering van de invoer van Russisch aardgas en de
voorbereiding van de uitfasering van de invoer van Russische olie, de
verbetering van de monitoring van potentiële energieafhankelijkheid, en tot
wijziging van Verordening (EU) 2017/1938 (**eerste lezing**)
– Vaststelling van de wetgevingshandeling
= Verklaringen

Bulgarije heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

“Bulgarije steunt de strategische doelstelling van het voorstel voor een verordening inzake de uitfasering van de invoer van Russisch aardgas en de verbetering van de monitoring van potentiële energieafhankelijkheid, en tot wijziging van Verordening (EU) 2017/1938 (REPowerEU-verordening).

We hebben kennis genomen van de definitieve compromistekst van de REPowerEU-verordening en met name van de elementen in verband met:

- het feit dat rekening wordt gehouden met de specifieke situatie van de Cesec-regio en de doelstelling om alternatieve gasleveringen te verzekeren;
- de verwijzing naar vuldoelstellingen voor gasopslag, en

- het behoud van een opschortingsclausule als de energievoorzieningszekerheid in gevaar komt.

Niettemin handhaven we de volgende bezwaren:

- Artikel 5, lid 8, in verband met Strandzha 1, is niet gerechtvaardigd aangezien via dit interconnectiepunt alleen aardgas wordt vervoerd dat niet afkomstig is uit Rusland. Het brengt buitensporige administratieve lasten mee voor importeurs van niet-Russisch gas.
- De definitieve compromistekst biedt onvoldoende waarborgen tegen eventuele arbitrageprocedures en financiële sancties voor bedrijven met langetermijntransmissiecontracten en gecontracteerde pijpleidingcapaciteit. Bulgarije dringt aan op volledige wederkerigheid, met inbegrip van passende financiële waarborgen voor de lidstaten die de verordening aan de buitengrenzen van de EU toepassen, ook in gevallen waarin die handeling naderhand wordt vernietigd of onrechtmatig wordt verklaard.
- De voorgestelde rechtsgrondslag voor de vaststelling van de verordening is ontoereikend.

Op basis van de hierboven geschetste bezwaren en rekening houdend met het feit dat door Bulgarije in de schriftelijke verklaring voor de bijeenkomst van de Raad Energie op 20 oktober 2025 geformuleerde opmerkingen niet volledig zijn meegenomen, **onthoudt Bulgarije zich van stemming over de definitieve tekst van de REPowerEU-verordening.**”

Frankrijk heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

Overeenkomstig de Verklaring van Versailles heeft Frankrijk altijd zijn volledige steun uitgesproken voor het beëindigen van de afhankelijkheid van de EU van fossiele brandstoffen uit Rusland.

Tijdens de onderhandelingen over deze ontwerpverordening heeft Frankrijk getracht de juridische deugdelijkheid van de tekst en de uitvoeringsregels te waarborgen, zodat het risico op omzeiling van de verbodsbepalingen tot een minimum kan worden beperkt. In dit verband benadrukt Frankrijk dat het voor **beperkende maatregelen die de Europese Unie aan derde landen oplegt de norm moet blijven om uitsluitend met Europese sancties te werken. De vaststelling van de REPowerEU-verordening voor gas was een uitzondering op die regel en moet dat ook blijven. Die uitzondering werd gerechtvaardigd door zeer specifieke omstandigheden.** Frankrijk zal daarom bijzonder waakzaam zijn ten aanzien van toekomstige verbodsmaatregelen die vergelijkbaar zijn met sancties, met name in de energiesector.

Hongarije heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

“Hongarije is van mening dat de samenstelling van de energiemix, alsook de beslissingen over leveringsbronnen en transportroutes en de diversificatie daarvan, in handen van de lidstaten moeten blijven. Hongarije is uiterst bezorgd dat de REPowerEU-verordening een fundamentele en negatieve invloed heeft op de energiezekerheid, de energieprijzen en de soevereine keuze van de energiemix. Wij zijn daarom van mening dat de REPowerEU-verordening inbreuk maakt op de soevereiniteit van de lidstaten en niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel.

De Nationale Vergadering van Hongarije heeft een gemotiveerd advies uitgebracht over grote bezorgdheid wat betreft de subsidiariteit.

Hongarije heeft ernstige twijfels over de gekozen rechtsgrondslag voor de verordening. De REPowerEU-verordening bevat geen doel dat deel uitmaakt van de gemeenschappelijk handelspolitiek, en druist zelfs in tegen de in artikel 194, lid 1, VWEU genoemde doelen. Wij zijn dan ook van oordeel dat het in feite om een sanctiemaatregel gaat, die slechts op basis van artikel 215 VWEU en artikel 29 VEU had kunnen worden vastgesteld.

Daarnaast is Hongarije van mening dat de REPowerEU-verordening in strijd is met het solidariteitsbeginsel van artikel 194, lid 1, VWEU. Het solidariteitsbeginsel betekent dat de Unie en de lidstaten de algemene verplichting hebben om bij de uitoefening van hun bevoegdheden rekening te houden met de belangen van andere actoren. Zij moeten maatregelen vermijden die – op het gebied van voorzieningszekerheid, economische en politieke levensvatbaarheid en de diversifiëring van de leveringsbronnen en de voorziening zelf – de belangen van de Unie of de lidstaten schaden. In geval van een conflict moeten zij die belangen tegen elkaar afwegen. Gezien de te verwachten negatieve gevolgen van de REPowerEU-verordening op economisch, sociaal en prijstechnisch vlak in Hongarije, is zo'n afweging niet gemaakt.

Hongarije is van mening dat de bepalingen over een volledig invoerverbod niet in overeenstemming zijn met de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid, noch met het rechtszekerheidsbeginsel. Partijen die erdoor worden getroffen, krijgen bovendien te weinig voorbereidingstijd.

Hongarije betreurt dat er geen alomvattende, landspecifieke effectbeoordeling is uitgevoerd, noch een concurrentievermogenstoets met betrekking tot de daaruit voortvloeiende prijsdruk en volatiliteit en tot de regionale problemen op het gebied van de voorzieningszekerheid. Niet aan zee grenzende lidstaten, zoals Hongarije, bevinden zich in een specifieke positie waarmee rekening had moeten worden gehouden. Bovendien werd de einddatum voor de uitfasering van de levering van leidinggas vastgesteld ongeacht het resultaat van de regionale effectbeoordeling van de Commissie die tijdens de trialogen werd opgesteld.

Hongarije is ervan overtuigd dat de maatregelen in de REPowerEU-verordening niet alleen zullen leiden tot hogere en volatielere energieprijzen, die reeds de grootste belemmering voor het Europese concurrentievermogen vormen, maar ook een bedreiging zijn voor de voorzieningszekerheid, met name in niet aan zee grenzende lidstaten. Hoewel de REPowerEU-verordening een opschortingsclausule bevat als waarborg in geval van een plotselinge en ernstige voorzieningscrisis, is het onwaarschijnlijk dat deze in de praktijk toepasbaar is gezien de strikte omstandigheden en vereisten die vervuld moeten zijn om de clausule in werking te stellen.

We hebben bovendien ernstige juridische bezwaren, aangezien de REPowerEU-verordening in strijd is met bestaande langetermijncontracten en aansprakelijkheid met zich meebrengt voor economische entiteiten en/of lidstaten. Ze bevat geen financieel compensatiemechanisme om deze verplichtingen te verlichten.

De juridisch aanvechtbare retroactieve toepassing van sommige bepalingen, bijvoorbeeld vanaf 17 juni 2025, staat nog steeds in de tekst. Vanaf die datum wordt elk nieuw Russisch gasleveringscontract gezien als binnen de onmiddellijke uitfasering van de REPowerEU-verordening.

Het wegnemen van infrastructurele knelpunten om te zorgen voor aanvoerroutes van voldoende niet-Russische energie, zou een voorwaarde moeten zijn om de gevolgen van de toepassing van de REPowerEU-verordening aan te pakken. De Europese Commissie weigert desalniettemin nog steeds om de ontwikkeling van infrastructuur voor fossiele brandstoffen met EU-middelen te ondersteunen.

Tot slot leidt de vaststelling van meer categorieën partnerlanden samen met gedifferentieerde vergunningsprocedures tot mogelijke discriminatie tussen externe gasleveranciers, wat commerciële en juridische problemen met zich mee kan brengen

Bijgevolg stemt Hongarije tegen de REPowerEU-verordening en behoudt het zich het recht voor de nietigverklaring ervan te vorderen bij het Hof van Justitie van de EU.

Tegelijkertijd stelt Hongarije vast dat sommige bepalingen een afspiegeling zijn van de tekst van het 19e sanctiepakket tegen de Russische Federatie. Hongarije verklaart dat een dergelijke wetgevingsmethode van toepassing moet zijn op alle mogelijke nieuwe maatregelen die het sanctiepakket tegen de Russische Federatie tot onderwerp hebben.

Hongarije benadrukt derhalve dat, om exploitanten in de Unie de hoogst mogelijke mate van rechtszekerheid te bieden en ook om duidelijkheid te verschaffen over de toepasselijke wettelijke bepalingen uit hoofde van het Unierecht, de samenhang en consistentie tussen de verschillende wetgevingen en beleidsmaatregelen van de EU in acht moeten worden genomen, met inbegrip van de vrijstellingen en afwijkingen in Verordening (EU) nr. 833/2014 zoals die op dat moment van kracht was.”

Slowakije heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

“De Slowaakse Republiek steunt de inspanningen om de afhankelijkheid van ingevoerde fossiele brandstoffen geleidelijk te verminderen. Die inspanningen moeten echter naar behoren rekening houden met de specifieke geografische, infrastructurele en economische situatie van de zwaarst getroffen lidstaten, en met bestaande juridische beperkingen.

De Slowaakse Republiek stemt derhalve tegen de vaststelling van de REPowerEU-verordening vanwege de verwachte negatieve economische en financiële gevolgen en de mogelijk nadelige gevolgen ervan voor de voorzieningszekerheid.

De Slowaakse Republiek, een niet aan zee grenzend land zonder rechtstreekse toegang tot lng- en olieterminals, heeft aanzienlijke investeringen gedaan en gasinterconnectoren opgezet met alle buurlanden om de energiezekerheid te versterken. Bestaande knelpunten in de infrastructuur buiten Slowakije blijven de mogelijkheden echter beperken om onze gasvoorziening te diversifiëren en op een efficiënte en kosteneffectieve wijze binnen het voorgestelde tijdschema voldoende gas in te voeren. De verordening weerspiegelt deze beperkingen onvoldoende en biedt de meest getroffen lidstaten geen passende instrumenten om deze aan te pakken.

Het Slowaakse energiesysteem is bovendien van oudsher afhankelijk van de invoer van fossiele brandstoffen uit de Russische Federatie op grond van langetermijncontracten. De voortijdige beëindiging van deze contracten kan de Slowaakse Republiek en Slowaakse marktdeelnemers blootstellen aan arbitrage en andere gerechtelijke procedures. De verordening voorziet niet in enige waarborg of risicobeperkingskader om deze juridische en financiële gevolgen voor de getroffen lidstaten en importeurs aan te pakken.

Tot slot herhaalt de Slowaakse Republiek haar ernstige zorgen over de keuze van de rechtsgrondslag van de verordening en over de verenigbaarheid ervan met de beginselen van evenredigheid en energiesolidariteit.”
